

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

lună 1 cor. 70 bani, $\frac{1}{4}$ an 5 cor., $\frac{1}{2}$ an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru România:

1 lună 2 cor. 40 bani, $\frac{1}{4}$ an 7 cor., $\frac{1}{2}$ an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oară 12 bani
a treia-oară 10 bani și timbru de 60 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăcei Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înopiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografiei”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weisz Bernat „la loterie”.

TRIBUNA

Liberalism.

(trp.) Tema atinsă ieri la locul acesta, mi-a revocat în memorie o scenă din parlamentul maghiar, de pe vremea când eram reprezentat și noi în dietă, nu conform numărului, — pentru că posibilitatea aceasta nu ne-a fost dată niciodată, — ci conform sentimentelor noastre naționale, de cari am fost pătunși și vom fi pătunși totdeauna.

Scena s'a petrecut în ședința din 7 Martie 1867 a dietei maghiare. Aparține deci istoriei, de aceea, pentru a o pute espune, trebuie să-i fac și o introducere istorică.

Încep cu Schleswig-Holstein. Se știe, că acesta a fost mărul de ceartă între monarhia noastră și Prusia, care a avut de urmare războiul dela 1866. Trupele austriace și cele prusace ocupaseră la 1863 țerșoarele numite, și după *Danemarca*, — care se acceptase pacea dela Viena, legată la 30 Octomvrie 1864; pace, în înțelesul căreia *Danemarca* renunța la ori-ce drept asupra acestor țeri. Dar la acea vreme a născut ceartă între Austria și Prusia, că din aceste două puteri care se pună mâna pe țerșoarele scoase din mână Danemarcei, — și așa s'a născut războiul dela 1866. Austria a rămas bătută, și prin pacea dela Praga, din 23 August 1866, a renunțat și ea la toate drepturile asupra țerșorilor Schleswig-Holstein.

Asta e partea istorică. Și acum vine partea politică.

După legarea păcii dela Praga, Austria a început o acțiune diplomatică, căutând să convingă puterile europene, că just ar fi, și corect ar fi, dacă populațiunea țerșoarelor Schleswig-Holstein ar fi înțrebată, că unde voese ea să fie anexată, la Austria sau la Prusia?

Acest act de diplomație l'a făcut obiect de discuție deputatul național Andreiu Medan, în ședința din 7 Martie 1867 a dietei maghiare, scoțând din el concluziunea, că precum corectă e cererea aceasta în ce privește politica externă a monarhiei noastre, tot atât de corectă ar fi procedura, dacă ar fi aplicată și cu privire la politica internă.

Era adecă o fină alusie la temereala, devenită mai târziu fapt, că *Ardealul va fi unit cu Ungaria*, fără-ca populațiunea băstinașă a Ardealului să fie întrebată, dacă se învoiese sau nu, ca uniunea să se perfecționeze.

Deputatul Medan lăuda liberalismul Austriei, în ce privește politica ei externă; și-și exprima dorința, ca politica liberală să fie înăvuiată și în politica internă a monarhiei. Tot ce se face, să se facă pe baza votului populațiunii în prima linie interesată!

S'a sculat imediat Coloman Tisza, pe atunci conducătorul opoziției parlamentare maghiare, și i'a răspuns lui Medan, că noi, Români, nu facem bine că ne dorim după liberalismul austriac. Dar se-î citim cuvintele proprii. Eată ce zicea Tisza atunci:

... „Să-mi permită onoratul domn deputat, ca fără să-i mai revoc în memorie și să-i detailez, cum a fost în afară și în lăuntrul politica austriacă, lăudată atât de mult ca liberală, dar acum în apărare și dincolo (paritate), să declar, că eu, ca fiu al acestei patrii, nu numai în interesul meu, nu numai, ca să zic așa cum ei (Români) se obișnuiesc a face distingiarea, în interesul naționalității maghiare, ci în interesul tuturor naționalităților dorese, ca liberalismul, urmat de acel guvern (Aprobări) și lăudat atât de mult din partea domnului deputat, să nu-și pună piciorul niciodată în Ungaria (Aprobări. Să trăsască!), pentru că atunci garantez onorabilului domn deputat, că nu numai în dieta aceasta, dar nici în comuna proprie nu

va mai vorbi în limba sa maternă, tot așa ca și pe vremea avel lăudat guvern, dacă cumva nu are destulă putere să reziste, cum a avut destulă putere Maghiarul, când vorbea nemfește. (Aprobări) E. —

Comentariu? E. superflu. Știm foarte bine, că liberalismul austriac, sub care Tisza înțelegea absolutismul, n'a trecut în Ungaria; și știm, că în locul lui, la opt ani după-ce Tisza ne îndeamnă să ne ferim de el, s'a introdus în țară liberalismul maghiar, de care avem parte acum de douăzeci-și-cinci de ani, și care e tocmai așa cum la 1867 ne zăgrăvia Tisza liberalismul austriac. Va să zică, liberalismul de care Tisza voia să vadă scutite naționalitățile din Ungaria, era liberalismul seu propriu, așa cum el 'și-l contemplanse, pentru a ne feri-ri cu el. Ne-a și ferit, — timp de un sfert de veac.

Că liberalismul austriac, condamnat atunci din partea lui Tisza, cum era și ce era pentru noi: voui arăta cu altă oca-siune, și din demonstrațiile ce le voui face, se va vedea, că noi cu inimă curată am pute schimba și am și schimba în ori-ce moment liberalismul maghiar cu — absolutismul austriac. Era de zeci de ori mai bun decât liberalismul lui Tisza!

Sibiu, 7 Martie n.

Din Austria. Astăzi ține ședința reichsrath-ul austriac. Se va face în ea alegerea primului vicepresident. Probabil va fi ales Germanul Prade. Cehii, sprijiniți de toți Slavii, susțin candidatura Cehului Dr. Zacek. În casa de sus s'a început ieri discuția asupra declarației-program, a guvernului, făcută la deschiderea parlamentului. Discuția va lua dimensiuni mari și va ține mai multe zile. Acțiunea de împăcare, între Cehi și Germani, — presa cehă o consideră de terminată și zădărnicită. Astea sunt ultimele știri primite din Austria.

Din parlament. În ședința de ieri s'a continuat discuția asupra bugetului ministrului de comerț. Rohonczy Gedeon cere industrie indigenă, care trebuie creată cu ajutorul capitalelor străine. Pentru urcarea prețurilor la cereale, guvernul trebuie să facă tot ce-i stă în putință. Atacă bursa, pentru organizarea ei. Are un statut, care singur aduce lege și judecă totodată. *Várossy Gyula* cere căi ferate prin Săcuime. Contele Zichy Jenő e încântat de activitatea și de programul ministrului Haregedi. Până acuma stăteau în fruntea ministerului de comerț numai oameni, cari orbeau în întunecare. (Și damelucii totuși îi sprigineră aplauda! R. Trib.) Vorbește în urmă despre navigație și cere executarea ei. Discuția continuă.

Uniunea interparlamentară se va întruni în anul acesta la Paris. Membrii grupului român din această Uniune interparlamentară se întrunesc astăzi la orele cinci, în palatul Ateleului din București, pentru a hotărî participarea lor la conferințe.

Dreptatea. Cum se face dreptate celor ce o caută la judecătorile maghiare, se poate constata din următorul caz: La judecătorie cu jurați din Timișoara avea să se țină pertractare finală într-o afacere în care erau numai Români dela sate implicai. Înainte de începerea pertractării, președintele a adresat întrebare juratorilor, dacă înțeleg perfect de bine limba maghiară, și pe unul, care zicea că nu e destul de tare în ea, l'a dat afară. N'a întrebat însă nimănui, dacă jurajii știu românește, ca să înțeleagă pe cei împriținați! Nu înzădar e oarbă dreptatea!

CHESTIUNEA IANCU ȘI TINERIMEA.

APEL

cătră tinerimea universitară română!

Krafiilor!!!

„Stați cu mâna n' sîn flăcăi,

N'auziți plângând prin văi?

Cerul roșu de vâpăi,

Și se umflă vadul!”

Cuvintele aceste ale poetului nostru se potrivesc foarte bine la starea noastră prezentă.

Nu-i destul, că ne iau haina din cui și pâinea de pe masă. Nu!

Ei nici morților nu le dau pace să odihnească în mormânt!

Ba încă ce e mai mult, pe cei-ce noi i-am trimis, ca în numele nostru să încununaze mormântul sfânt înaintea noastră, tot așa de sfânt ca mormântul lui Christos înaintea tuturor creațiilor, și ca mormântul lui Mohamed înaintea Musulmanilor, — ei îi aruncă în temnițe!

Și noi să stăm cu mâna n' sîn?!

Nu, noi să stăm cu toții în luptă!!!

Să facem cu toții un protest, în

care să ne solidarizăm cu delegații noștri!

Să le arătăm contrariilor, că nu-i adevărat ce zice fițuca „Magyar Polgár” din Cluj, că „numai câțiva agitatori”, cari sunt separați de tinerimea română, luptă pentru cauza românească!

Să le arătăm, că nu-s „numai două-trei figuri” (după-cum zice fițuca), în care bate sânge de Român!

Ar fi rușine pentru noi! Măni, dacă am lăsa lucrul numai în-urâtă.

Să le arătăm, că atunci când e vorbă de memoria sfântă a eroilor noștri, când e vorbă de cauza românească, toți suntem după-cum ne numesc ei, „agitatori”, toți ne identificăm cu cele „două-trei figuri”.

Dacă ei numesc „agitatori” pe aceia, cari își cinstesc memoria morților, pe aceia, cari își țin de ideal, virtutea, vitejia și iubirea de țară, atunci toți suntem mândri de a purta numele de „agitatori”.

Să începem noi Clujenii, pentru-că delegații osândiți sunt din sinul nostru, și sunt conștienți, că frații dela celelalte universități și academii ne vor urma!

Da, să sârim cu toți în luptă, ca să ne su potrivească la noi cuvintele poetului:

„Slabi și de virtute goi,

Lași băieți din tați eroi,

E mințit cuvântul!”

Din contră, să dovedim prin fapte, că în vinele noastre bate sângele strămoșilor și al eroilor noștri, și că nu e mințit cuvântul!!!

Să ne jertfim toate: avere, libertate personală, ba chiar și viața pentru apărarea demnității naționale!!!

Cuvintele, cari le purtau damele române pe piept la procesul Memorandului, „Totul pentru națiune”, se stee totdeauna înaintea ochilor noștri și să fie devisa noastră!!!

Să arătăm Europei întregi o schimbare zoologică, da, schimbare zoologică, fiindcă în secolul al XX-lea hie-nele au trecut din Africa în Europa, și aici ne scot morții din morminte, fără a fi pedepsiți, ba îi pedepsesc și aruncă în temnițe pe apărătorii mormintelor.

Să luptăm cu toții, tineri, bătrâni, căci Iancu e eroul tuturor Românilor!!

La luptă cu toții ai Romei copiii!!!

În firmă convingere că m'am adresat la — bravi băieți din tați eroi — sunt

Cernești, 4 Martie 1900.

Alexandru Pop, stud. jurist.

Și când vor veni străinii...

Chestia Iancu iscată la procesul pentru fondul monumentului lui Iancu și pornită de un slujbaş ungur, sau ne-socotit sau obraznic, a avut până acum faze și momente înălțătoare și de un frumos avânt național.

Îndată-ce contele Lázár a pronunțat cuvintele vătămătoare la adresa eroului libertății, Iancu, presa română a fost cea dintâi, care a dat alarmă și a cerut satisfacție. Românii, ca ori-ce popor jalus de onoarea sa națională, au tresărit și valurile agitației au eșit din cadrele ziaristice, producând manifestații publice de ponderositate. Lupta în congreșurile comitatense din Deva și Sibiu, încununarea monumentului lui Iancu la Tebea, procesul intentat din cauza acestor tinerilor, pertractarea dela Baia-de-Criș și manifestațiile făcute cu acest prilej: eată tot atâtea capitole sau părți din lupta sistematică pentru apărarea onoarei naționale.

Cel mai de căpetenie moment în această luptă însă a fost interpelația delegatului Schneider în delegațiune. Aici a culminat lupta în chestia Iancu și de sigur, că Românii au să-i fie mult recu-noscători dlui delegat, care a pus chestia pe tapet în cea mai înaltă corporație reprezentativă a monarhiei. Dacă nu pe altă cale, apoi de sigur prin relevarea chestiei făcute de dl Schneider, afacerea a ajuns la cunoștința celor mai înalte cercuri din monarhie, în prima linie a ajuns la cunoștința Maiestății Sale Imperatorului-Rege. Și de sigur, că Maiestatea Sa s'a aflat în fața unui cas penibil: un general al seu, care nu mai este între vii și care a luptat pentru tron, dinastie și integritatea monarhiei, la a căruia rugare Maiestatea Sa 'și-a schimbat la 1852 planul de călătorie în Ardeal, vizitând maiestoșii Munți-Apuseni și viteazul lor popor românesc, acest viteaz general și conducătorul unui popor al monarhiei, a fost vătămă de un urmaș al acelora, cari la 1848 au detronat dinastia...

Lupta aceasta, făcută în publicitate și la care a luat vie parte și presa maghiară, de care s'au interesat toate cercurile politice din țară, singur pe guvernul maghiar și pe „părinții patriei” l'a lăsat impasibili. Stăpânitorii de azi ai Ungariei sunt în chestia aceasta: „n'audie, nu vede”. Ei sunt ca struțul, care în fața pericolului își ascunde capul în nisip, cugetând, că dacă el nu vede pe persecutorii sei, nu va fi nici el observat. Guvernul 'și-a luat tactica, ca să ne trateze, să ne omoare, cum se zice, cu tăcerea, ear' de altă parte se pună la cale prigoniri contra acelora, cari se espun în această luptă. Victime îi trebuie, cu cari să poată mulcomi șovinismul inferibentat.

Dar' să nu creadă guvernul maghiar și cercurile politice, că pe această cale se va pune capăt luptei noastre drepte, la care am fost provocați. Cu toată tăcerea guvernului, lupta pentru satisfacție nu va înceta, o vom duce mai departe cu tărie și nu ne vom liniși până-ce nu va avea un sfârșit favorabil.

Cele două procese sunt pendente. Sentența pentru sechestrarea fondului lui Iancu e apelată și aici va avea să-și spună cuvântul și „Asociațiunea”, în păstrarea căreia este depus fondul. Apelată este și sentența de osândire a tinerilor noștri și ea va veni de nou în pertractare la tribunalul din Deva. Dar' în afară de aceasta, vom căuta ca cercurile normative din monarhie să fie mereu informate în această chestie. Ear' în fața acestora tăcerea guvernului și a politicianilor maghiari va fi osânditoare pentru ei înșiși.

În ce privește intimidarea, ne pare curios, că stăpânitorii încă nu ne cunosc îndul, dacă cugetă, că prin persecuții ne vor face să tăcem și să sistăm lupta. De un șir lung de ani dovezi palpabile am dat, că pentru ideile naționale intrăm bucuros în temnițe și în loc de a fi înfrânți, eșim de acolo mai oțelii, mai grădă de luptă.

În chestia Iancu suntem conduși și stăpâniți de aceiași spirit entuziasmat, ca și în toate celelalte momente ale mării noastre lupte naționale.

Aceasta au dovedit-o acum cei trei bravi tineri ai noștri, și la judecătoră din Baia-de-Criș, în fața osândei a tă-

măci-o unul dintre ei, dl Scurtu, declarând că tinerimea în întregul poporului românesc vor sărbători întodeauna pe Iancu, ca pe un erou și ideal național și îi vor purta în inimă aducerea aminte.

Ei, eată așa stăm, onorabililor stăpânitori!

Să nu cugetați, că prin teroare sau metehne veți pute vrea-odată stîrpi cultul lui Iancu din sinul poporului român. El a fost un adevărat erou al libertății și a luptat pentru toate acelea, pentru care avem să luptăm noi acum: pentru drept, moșie, lege, limbă, naționalitate... Eată cauza pentru care susținem lui și a luptelor sale contopită este pe vecie cu sufletul Românului.

Când Românul luptă pentru drept, are de ideal pe Iancu, care pentru dreptul poporului seu s'a jertfit; când Românul luptă pentru a-și scuti pământul de năpădirea străinilor, are earăși de ideal pe Iancu, care pentru apărarea pământului românesc și a vetrei strămoșești încins-a la 1848 sabia.

Spiritul lui Iancu mereu ne îndeamnă la luptă pentru drept și neam, căci el e acel erou, care și din groapă vrea să se scoale, să iee parte la luptele neamului seu, grăindu-ne de sub Gorolul lui Horia, din adâncimile mormen-tului:

Și când vor veni străinii,

să ve ia pământ și drept,

Român, scuturâți goronul,

ca din somn să mă deștept!

silv. mold.

Fiumanii la Széll.

(S.) Luni, la orele patru după amezai, prim-ministrul maghiar Széll a primit în audiență delegația orașului Fiume, care a venit la Budapesta ca să solicite resolvarea chestiei fiumane, atât de mult înveninată și ea, ca toate chestiile pe cari le-a luat în mână nefericitul guvern condus de vestitul Bantffy.

Delegația era compusă din treizeci-și-doi de membri, toți fruntași ai orașului Fiume, oameni independenți și cu trager de inimă pentru binele obștesc, și care condusă de fostul bodește, energicul naționalist Dr. Mayländer. Deputatul orașului Fiume, contele Battyányi, s'a alăturat și el la delegațiune și a prezentat-o prim-ministrului maghiar Széll.

Oratorul delegațiunii a fost deputatul Battyányi, care a mulțumit ministrului-preșident maghiar, în numele populațiunii din Fiume, pentru vorbirea rostită în dietă în chestia fiumană, vore-bire, care a făcut bună impresiune asupra Fiumanilor, fiindcă actualul guvern a recunoscut prin ea, că orașul Fiume are drepturi garantate în statutele sale, — drepturi, pe cari guvernul le va respecta.

Contele Battyányi asigură guvernul maghiar, că orașul Fiume a fost totdeauna credincios ideii de stat maghiar, și a recunoscut totdeauna raporturile de drept public ale orașului cu Ungaria. Opoziția manifestată în contra guvernului din trecut, nu era îndreptată în contra Ungariei sau în contra ideii de stat maghiar, ci în contra volnietei, care cerea, ca autonomia orașului să nu fie respectată. În fine roagă pe ministrul-preșident, ca vorbirei din parlament să-i pună coroană prin scrierea apropiată a alegerilor comunale pentru orașul Fiume.

Ministrul-preșident Széll a răspuns, că salută cu bucurie delegația fiumană în palatul ministerului seu, și declară, că așa sa e deschisă dacă are să-i spună ceva în numele și în interesul propriu. În chestia fiumană 'și-a spus părerea. Nu cunoaște, căde, nu cunoaște populațiunea acestui oraș, și interesele ei le are în vedere. A avut totdeauna sim-

patfi pentru Fiume. Speră că se va pute înțelege cu Fiumani. Dar' are o condiție: orașul Fiume, poporațiunea, cercurile sale conducătoare, să recunoască suveranitatea și unitatea statului maghiar, fără rezerve.

Până aci, ministrul-president Széll a vorbit cu Fiumanii ungurești; dar' văzând că nu-l înțelege nici unul, afară de deputatul lor, contele Báthyányi, a întors-o pe — nemțește, spunându-le Fiumanilor la înțeles, că el, Széll, cere garanții dela Fiumani, pentru-că fără garanții suficiente nu vrea să întreprindă nici un pas întru rezolvarea chestiei fiumane. Garanțiile acestea au să consistă în faptul, că de punctul de vedere legal, și de tradiții, să nu se atingă nimeni, din nici o parte. Așteaptă, ca Fiumanii să-i dea garanții, că pe viitor suveranitatea statului maghiar va fi respectată pe toate liniile și în toată privința din partea lor și atunci va vedea guvernul ce va pute face.

Așa a vorbit Széll cu delegații orașului Fiume, dintre cari, pe cei mai de frunte, — antău pe Mayländer, — 'i-a primit și separat, în audiență privată.

Așa credem, că Fiumanii, cari veniseră cu mari speranțe la Budapesta, au plecat acasă desiluzionați, — pentru-că tot ce li-s'a dat, sunt vorbe dulci, dar' vorbe goale, cum peste tot activitatea prim-ministrului Széll nu stă din alta decât din — vorbe!

Cu o decepție deci mai mult și cu o speranță mai puțin, — eată ce au să pună și Fiumanii la activul guvernului Széll.

„Vaterland“ răspunde!

La provocarea exprim-ministrului maghiar Bánffy, ziarul „Vaterland“ răspunde următoarele:

— Domnii, atât de mult revoltați, probabil că nu mai știu ceti nemțește. În comunicatul nostru de Sâmbătă nici urmă nu se găsește despre vre-o „insinuare“ în contra baronului Bánffy. Suspicionarea lui Bánffy nu e „insinuare“ prin aceasta nici pe departe. Despre ce a fost vorba în articolul din numărul de Sâmbătă? E lucru foarte curat: despre diferențele dintre fostul și actualul ministru-president maghiar, diferențe cari merg atât de departe, încât baronul Bánffy nici n'a predat lui Széll Kálmán fondul de alegere, pe care chiar și din străinătate l-au pus oamenii la dispoziția guvernului maghiar. Procedura aceasta a baronului Bánffy, prin luarea unei poziții atât de importante față de urmașul seu, cu privire la alegerile proxime, a dat naștere la resens, și de fapt procedura sa nu e compatibilă cu poziția ce o are la Curte. Asta a scris „Vaterland“ pe baza comunicatului primit din Budapesta; și dacă gazetarii liberali vreau să cetească din cuvintele acestea altceva, lucrul e carac-

teristic numai pentru concepția lor; și dacă se revoltă, au să se revolte numai în contra „eu“-lui lor propriu. De alt-cum, din parte opozițională, d. es. din partea ziarului „Alkotmány“, comunicatului, fără îndoială senzațional, al ziarului nostru („Vaterland“) e comentat cu dorința mult mai corectă, de a ști, că oare cum se face, că a dispărut cassa partidului liberal și că a fost pusă cassa partidului cu totul la dispoziția ministrului-president? Și curiozitate poate stîrni și împrejurarea, că ministrul-president adună bani pentru scopuri de alegere, și anume, chiar și dela persoane din străinătate! Din motivele acestea, comunicatele presei opoziționale vor afla desmințirile liberale cu tot dreptul de foarte slabe, cu toate-că din raportul ziarului „Vaterland“ nu pot ceti nici ele vre-o insinuație, în contra onestității individuale a bar. Bánffy.

Așa scrie „Vaterland“. Va să zică, nu retractează nimic, din contră menține tot ce a scris. Într-ăbarea rămâne deci și pentru mai departe următoarea: Unde-s banii, domnule Bánffy??...

Revistă esternă.

Războiul în Africa-sudică.

Tot mai probabil este, că în câteva zile se va da o luptă mare, decisivă în Orange și anume spre sud dela Bloemfontein. Burii sunt decise a nu lăsa fără luptă în mâinile Englezilor capitala Orange-ului și Joubert își concentrează toate trupele la Abrahamskraal, spre sud dela Bloemfontein, unde vrea a a ține calea lui Roberts. Care va fi rezultatul luptei acesteia, nu se poate nici combina. Față în față stau doi din cei mai geniali comandanți, unul, Roberts, cu o armată mai mare, celalalt, Joubert, cu oaste mai mică, dar' vitează și entusiasmă. În curând deci vom fi surprinși de știrile despre noua luptă.

Din Anglia este interesantă știrea, despre renunțarea reginei la călătoria în regiunile sudice, la Bordighera. Călătoria a fost proiectată mai de înainte, ear' acum proiectul a fost abandonat. Se înțelege, că aceasta a produs mare senzație pretutindenea. Se zice, că proiectul de călătorie s'a abandonat din cauza nesiguranței personale, la care era espusă regina la Bordighera.

Din toată lumea.

Papa și imp. Wilhelm.

Din incidentul iubileului Papei, 'i-a trimis și împăratul Wilhelm o călduroasă felicitare în limba franceză, la care Papa a răspuns, mulțumind.

Din Bulgaria.

De mai nainte se svonise, că la aniversarea păcii dela San-Stefano, care e în 3 Martie, Bulgaria se va proclama independentă și de regat. Știrea s'a adevărit de falsă. Cu prilejul aniversării în Sofia s'au făcut sărbări și demonstrații de strade, dar' fără incidente deosebite.

De pe la noi.

— Dela raportorii nostri. —

Grebenaf, în 27 Februarie 1900. — Din însărcinarea asociației economice a comitatului Timiș al învățător Nicolau Șofariu din Mramorac a ținut în decursul iernei curente, în comuna noastră Grebenaf 10 prelegeri economice. Numitul domn prelegător într'un frumos limbaj popular românesc înțeles de toți agronomii nostri, a preles cu mare însofletire și multă cunoștință de cauză despre filoxera și stîrpirea ei, despre pregătirea pământului pentru viie, despre cultivarea viței de vie indigene și americane în general și în specie, (de oare-ce înainte de ivirea filoxerei căștigul principal al economilor de aici a fost din cultivarea viilor), despre gunoii, despre cultura pomilor, despre pădchuri săngeroși, precum și despre alte ramuri ale economiei populare. Dl Șofariu în predarea prelegerilor sale a dovedit, că posedă profunde cunoștințe economice și poartă mare interes pentru dezvoltarea economică a poporului din care face parte.

Poporenii, cari cu interesare și mare bucurie au luat parte la prelegeri, au și primit multe învățături frumoase, de cari cu mare bucurie se vor folosi în viață pe terenul economic.

Pentru aranjarea acestor prelegeri atât de folositoare poporului econom, în numele economilor din Grebenaf exprim cea mai adâncă mulțumită asociației economice a comitatului Timiș, carea cu stimă este rugată și în viitor a continua cu aranjarea acestor prelegeri folositoare. Primească și domnul prelegător cele mai sincere mulțumite pentru zelul arătat cu ocaziunea propunerilor.

Economul cârturar.

Cronica zilei.

Sibiu, 7 Martie n. 1900.

Memento. 8 Martie: »Bihoreana«, adun. gen. în Oradea-mare. — »Vlădeasa«, adunare generală în B.-Huedin.

10 Martie: Reuniunea de lectură și cântări din Coștei, concert și teatru în fav. bibliotecii școlare.

11 Martie: Adunarea generală a Reuniunii femeilor române gr.-or. din Făgăraș. — Licitaț. publică în Aciliu pentru esarëndarea carierei de peatră dela marginea drumului Săcel-Apol.

12 Martie: »Sălgiana«, adunare generală în Jibou.

15 Martie: Licitaț. pentru esarëndarea hot. »La Leul de aur« al orașului Sebeș. — »Făgetana«, adunare generală în Făget. — Concurs de medic cercual în Săsciori (pretura Sebeș). — Alegerile pentru deputații din cler la sinodul archidiecezan.

— Meeting în chestia Iancu. Se confirmă știrea, că în București se va aranja un mare meeting de protestare, în chestia Iancu. Sâmbătă se va ține o nouă întrunire la Ligă, pentru a se stabili ziua și amănuntele meetingului.

Societatea geografică română din București, sub presidenția Maj. Sale Carol I. și a prințului de coroană Ferdinand, va ține adunare generală în

sala de ședințe a senatului la 18 și 19 Martie n. Programul adunării e următorul:

Duminecă (18 Martie) la ora 8¹/₂ seara: 1. Raportul anual al secretarului general George I. Lahovari. 2. »Cercetări nouă asupra geografiei antice a Daciei«, de Gr. G. Tocilescu. 3. »Drumurile noastre«, de Nestor Urechă.

Luni (19 Martie) la ora 8¹/₂ seara: 1. »Convenția între Statele-Unite ale Americii-de-Nord, Rusia și România«, de B. G. Assan. 2. »Activitatea profesorului Ioan Geniliei, de G. Adamescu. 3. »O călătorie în Maroc în 1896«, de A. C. Ghica. — 4. Ședință intimă pentru chestiile administrative și financiare ale societății.

Reuniunea femeilor române din Brașov e convocată în adunare generală extraordinară pe 21 Martie n. în sala mare din edificiul școalelor. Obiectul: modificările cerute de ministru în statutele Reuniunii.

Cununia Archiducesei Stefania. Precum se raportează din Viena, cununia Archiducesei Stefania cu contele Lónyay Elemér se va întâmpla la 21 Martie în capela castelului Miramar. Deseară Archiducesa pleacă la Miramar și va petrece acolo până la cununie. Va fi însoțită de fiică-sa Elisabeta, de contele șambelan de curte Choloniwsky, contesele dame de curte Bhandenhove, Pálffy și Széchenyi, de medicul de curte Dr. Auchenhaler și de un personal de serviciu de 26 membri. Cere-monialul cununii îl va săvîrși plebanul de curte episcopul Laurențiu Mayer. După cununie mirii vor merge la Riviera, ear' reîntorși de acolo vor locui în villa din Rodaun a contelui Széchenyi, pe carea Archiducesa va cumpăra-o pe seama sa.

Duminecă a fost la Archiducesa di-neu de curte, la care au luat parte 16 persoane; între aceștia erau și cei patru șambelani de curte, pe cari dela cununia sa cu Rudolf Archiducesa nu-i mai invitate nici-odată. Acesta a fost ultimul di-neu de curte la care a luat parte și Archiducesa Stefania.

Banca Națională din București 'i-a redus etalonul escomptului la 8¹/₂ ear' a lombardului la 9¹/₂.

Rafinerie de petrol în Oradea. În cercurile comerciale din Oradea-mare s'a inciat săptămânile trecute o acțiune cu scop de a înființa în Oradea o rafinerie de petrol. Fabrica ar fi să aibă facultate producătoare de 200 vagoane petrol. În acest scop Felician Ullmann, unul dintre șefii cassei comerciale Kurländer et Ullmann, a plecat deja în Rusia, la Batu, spre a face studii în privința materialului brut și a rafinării petrolului.

Taxă de naturalizare în România. Prin o lege votată de curând în camera română se impune o taxă de 300 lei pentru cei cari obțin dreptul de împămențire în România. Dela solvirea acestei taxe sînt scutiți: a) străinii cărora naturalizarea de cetățeni români li-ar fi acordată ca o recompensă națională; b) Români din țeri străine, cari ar veni să se așeze în România și a căror naționalitate recunoscându-se, s'ar admite la participarea drepturilor de cetățeni români.

Un bun post de medic. Dela pretura Huedinului este scris concurs pentru postul de medic în cercul Văldăului-unguresc (Magyar-Valkó) avînd să se facă alegerea în 31 Martie n. Sediul medicului e în Mănăstir (Magyar-Gyerő-Monostor) și tot acolo e și farmacia. Fe lângă emolumentele fixate în concursul publicat în foaia oficială a comitatului Cluj, medicul mai are venit fix de 1200 cor. dela fabrica de ferestru, plus onorar de 600 cor. pentru trachomă. Fiind populațiunea cercului aproape toată românească (3/4), ar fi de dorit să concureze și medici români, mai ales că după informațiunile ce le avem, pretorul e om onest și nu va pune pedeci eventualei alegeri a unui candidat român.

Iarnă pretutindenea. Cu datul de 3 Martie ni-se scriu din Bucium-Seasa următoarele: »După un timp frumos primăvărat, care a topit aproape toată zăpada, a urmat la 1 Martie d. a. ninsoare, care acopere azi pământul, formînd o învelitoare albă de vr'o 20 cm. grosime. Sîntem în plină iarnă și ninge necurmat.

În părțile sudice ale țerei Mărtiso-ru încă a adus ger, cum de mult timp n'a mai fost. În Bănat după un puternic viscol, care în 3 Martie a băntuit aproape în toate ținuturile, a urmat ger mare. În 4 Martie frigul era de 8° R., ear' în 5 Martie s'a mai asprit încă.

În Fiume a băntuit mare viscol. În Budapesta alaltăieri gerul era de 5° sub zero, ear' în Bihor în multe locuri gerul e de 10° sub zero.

Ceea-ce în lunile de adevărată iarnă nu s'a întîmplat, se vestește acum din Cehul-Silvaniei. În hotarul comunei s'au aflat degerați un Țigan și o Țigancă. Acesta e primul cas în iarna aceasta, că gerul a cauzat moarte de om.

Minune. Din Oieidea ni-se serie următoarele: »În comuna noastră se află o femeie vîduvă în etate de vr'o 80 ani, care de mult timp nu mai avea nici un dinte și nici o maseauă. Acum însă lelei Onița îi cresc dinți dinaintea.

Fabrică de țesut în Oradea-mare. Societatea pe acții austriacă textil-industrială s'a imbiat să înființeze în Oradea-mare o mare fabrică de țesut, dacă orașul îi va pune la dispoziție loc co-răspunzător și va da la capitalul de fundare 200.000 fl. ca împrumut pe 10 ani și-i va esopera scutire de impozite pe timpul normat în lege. Împlinite aceste condițiuni, fabrica s'ar înființa ca societate pe acții, subscrisind fundatoarea (societatea pe acții austriacă textil-industrială) un milion de florini din suma acțiilor. Fabrica ar lucra în cadre așa de mari, încât 600 lucrători să aibă în ea ocupație permanentă, ear' mai tîrziu, — dacă succesul va fi mulțumitor, — stabilimentul se va completa prin o fabrică de șterc și vâpsele.

Mai în anii trecuți se înființase acolo o fabrică de mătăsări, la care orașul a dat 120.000 fl., dar' a bancrotat urît. După asemenea experiențe, cu greu credem că orașul va mai plasa sute de mii în astfel de întreprinderi.

Efectele grevelor din Austria. Din Viena se vestește, că în urma scumpirei cărbunilor de peatră, cu ziua de 3 Martie n. prețul borax-ului s'a urcat cu 1¹/₂ coroane, ear' la clor-calului cu 4 coroane la suta de chilograme.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

FLUTURĂȘUL.

— Roman spaniol —

de

19

Narciso Oller.

(Urmare).

Din ochii studentului curgeau și-roaie de lacrimi; clătînd din cap fără a rosti un cuvînt măcar, își reîmpres-peta în memorie scena căderii și căuta să afle pentru sine scuze la toate amănuntele întîmplării. Un vijăit căușitor îi făcea imposibil a-și pune în ordine cugetele; din scrisoarea de pe masă îi băteau în ochi literile acele clare, sarscastice, și privirile lui se fixară irezistibil asupra lor.

Și a cetit frasa: »Apoi a amenințat, că te va căuta și te va constrînge la căsătorie, dacă cocoana Pepa nu te va pute îndupleca pe cale pacinică să-ți repărezi greșeala, cum zice dînsa.

Espreia aceasta îi causeră mare durere; un timp oare-care se frămîntă în gânduri, apoi sculându-se de pe scaun și măsurînd odaia în mers agitat, 'și-a zis:

— A mea greșeală?... Nu; la tot casul a amîndurora. Eu nu ouget ca el, eu nu consider depravată pe Toneta, ca el; eu o cunosc temeinic, dar' el nu. Căugire, nebulne, orbile, clipă de greșeală a fost pentru noi amîbi!... Dar' în egală măsură din partea amîndurora. Eu nu sînt vinovat și nu vreau cauza mamei mele supărare de moarte prin o căsătorie imposibilă. Nu, nu mă vor căsători cu forța, nu. Eu nu pot jertfi viața aceleia, căreia am să-i mulțumesc

propria-mi viață; care așa de mult mă iubeste, pentru-că se reparez perderea pe o clipă a minții, voinței, a liberei dispoziții; pentru-că se reparez greșeala unei halucinațiuni. Aceași, ce justifica curățenia și castitatea ei, acea castitate, pe care totdeauna 'i-o voui recunoaște, chiar și când lumea ar fi de altă părere, aceeași mă justifică și pe mine... Oh! dar' într'un pasaj al epistolei vîzuii și cuvîntul nenorocire.

Și a căutat acel cuvînt ca pe cutare apărător elocuent.

— Da, aici e. Madrona, însăși Madrona a zis-o... Oh, da! bine zice Toma, acesta e cuvîntul corăspunzător! Cas întîmplător, soarte fatală e nenorocirea, pentru care nimenea nu e vinovat, nimenea nu poate fi tras la răspundere. Amîndoi vom purta solidari povara ce ni-se vine, și nu mai mult, Tonetă... Că ție 'ți-se vine cea mai grea, fiindcă ești femeie...? Ori a mea e doar' vina, că femeie ești? Nu: clar, că nu. În urma acestei fatale disproporțiuni, operă a firei, nu mă poate judeca nimenea să iau de pe umerii ției pe ai mei povara ce ție-ți compete. Tu, care mai mult ai riscat, trebuia să te păzești mai bine și să fugi de primejdie.

Și în firul acestei raționări sofistice, pe care egoismul 'i-o inspira, îl muncea teribilă mustrare de suflet.

— Un băiat! Oh nu, epistola nu spune nimic despre aceasta.

A cetit de nou epistola și când ochiul 'i-s'a oprit la o alusiune foarte clară, mintea sa, împintenată asemenea de egoism, a tras vîl pe ea, ca să 'i-se pară confusă, dubioasă, echivocă.

— Oh nu, nu spune că ar fi la mijloc așa ceva; cel mult dăg numai a presupune, că și așa ceva s'ar putîntîmpla.

Și aceeași înfiorătoare mărime a primejdiei, care-i amenința conștiința, îl

împintena să alunge departe dela sine îngrozitorul adevăr și să se adape din isvorul desperațiilor, în care nedumerirea la grabnic tonul celui mai desfrînat scepticism, ear' adevărurile, cari între împrejurări normale au claritate orbitoare, apar în groasă nebulositate. Inima lui începea să ierte lui Toma cinismul epistolei, — a bună-seamă nu cetise epistola cu destulă calmitate; acum, că sufletul 'i-se mai liniștise și se emancipase de sub surprisă, acum nu o mai afla așa de cinică. Drept, că luînd în considerare serioșitatea lucrului, putea să fie ceva mai puțin glumeată; cu toate acestea însă nu se putea nega, că epistola conține sfaturi și păreri foarte demne de atențiune, cari merită a fi compunții în toată serioșitatea. Toma dovedise foarte adese-ori, că dispune de mai mare cunoștință de oameni și are judecată cu mult mai clară. Și la urma urmelor, nu se unesc oare amîbi în păreri asupra punctului principal: că n'au să se învoiască la căsătorie?

— Oh, da, foarte bine zice Toma, epistola aceasta trebuie s'o cetese de nou, dar' încet... mîne, mîne, când voui vedea lucrurile mai clar.

Bunul și răul datorința și egoismul luptau vehement în interiorul seu toată noaptea, fără-ca fie unul, fie celalalt să fi învins. Era deja în zori de zi și Luis, svîrcolindu-se în pat, repeta mereu:

— Mîne, mîne voui vedea lucrurile mai clar.

XIII.

Era în Martie anul următor.

Prima rază de soare, care des de dimineată se furășase în modestul alcov, căzuse deja pe o lacrimă de rușine, ce curgea de pe fața Tonetei. Sărmana cusătoreasă, zăcînd pe pat, cu fața vîlce-zită de durere, privia căpșorul îngerească la copilășului, pe care cu nespum amor îl

stringea la piept. Deja de opt zile îl învêștea și acopere în pat fără să-și luat o singură dată ochii de pe el. Ce frumos, ce draguț, ce liniștit e! Ângerăș căzînd din cer, ca să facă fericită viața unei familii întregi! Și tatăl seu nu-l yede, încă nici nu 'l-a vîzît, doar' nici nu voește să-l vadă nici-cînd! Ah! de 'l-ar vedea, de sigur 'l-ar da numele lui și nici un minut nu s'ar despărți de el. Chiar și cea mai împertită inimă se mosie în fața slăbiciunii, în fața dulcei priviri a nevinovăției. Ear' Luis nu are inimă de peatră, oh nu. Rușinea, familia lui, gura lunei e, care ni-a jefuit pe noi de tata nostru, scumpul meu băiețel; dar' dacă te-ar vedea ce frumos, ce mititel, ce slăbuț ești, dacă ți-ar vedea aceste degetuțe, cari nici un fir de păr nu pot prinde, această guriță, în care nici o aluniță nu ar încopie, acești ochi...

Și zicînd acestea, lacrimi înnoară ochii mamei; a strîns la piept încă și mai tare pe mititelul și buzele ei apăsă un sărut lung pe slăbuța frunte a sărmanului ângerăș.

Băiatul a început să se neliniștească, piciorușele și-le mișca în scutece, brășorul și-l întindea, ca-și-cum ar fi căutat pe cineva, și-a strîns pumn mînuța și a început să plîngă; dar' numai până-ce sîrguitoarei lui mame 'i-a succes să-i pună la buze pieptul dulce, care dădea băiatului mîngăiere și nutrîment.

— S'a trezit deja, e deștept pușorul nostru? — a strigat veselă cocoana Madrona, intrînd în odaie.

— Se deșteaptă, se deșteaptă, — a răspuns mama, ștergîndu-și grabnic lacrimile.

Madrona a deschis rînd pe rînd ferestrele balconului, și în odaie se răspîndea lumină lucitoare. Apoi a mîna cu farfurie de supă a mers aproape de alcov.

— Cum te simți? Ai durmit bine?

— Bine; și d-ta, cocoană Madrona? Aduci deja supă? Cum se-ți răsplătesc eu atîta bunătate?

— Ce bunătate? Neconținut cu asta îmi stai înainte! Ori tu nu ai face-o pentru mine?... Ei... Frumos ni-ar sta să ne ajutăm în necăzuri!

Și zicînd acestea, corpulenta femeie răcoarea prin suflare supă, pe care o siobozia lîngură de lîngură în farfurie, ca tot atâtea raze de ploaie aurie.

Toneta, nenorocita Toneta o privia în acest minut cu acea veneratoare admirațiune, pe care adevărate iubire creștinească o insuflă, și se simțea slabă și neputincioasă spre a se arăta odată recunoscătoare pentru serviciile pe cari această femeie 'i-le face. Căci — și a cugetat dînsa, privindu-și earăși băiețelul tu, scumpul meu copil ai să-i mulțumesci poate viața, dar eu, eu... ah, eu onorez în fața lunei. Și recunoștința 'i-a deschis earăși isvoarele lacrimilor, pe cari sărmana Toneta se trudea să le tăinuiască stringîndu-și fața pe perina umedă.

Mîșcarea aceasta nu a scăpat din vedere cocoana Madrona, care deși nu încetase cu răcoarea supei, totuși arunca pe furis priviri asupra Tonetei. Dar' fiindcă instinctul ei fin o investise cu toate cele-ce-i lipseau din educațiune, la astfel de ocazii se prefăcea că nu observă nimic, căci nu voia să scoată dela față mărturisiri dureroase. A lăsat-o deci să-și termine plînsul, apoi 'i-a zis în ton vesel:

— Rogu-te, fata mea, ia odată supă asta, că abia apuc să acopere cu sărutări pe mititelul. Ține supă și lasă-mi băiatul mie. Eh!... Ce mult sugi! D'apoi toată ziulica o să-l lăptezi, ori ce!

(Va urma).

Ioan Beleg, deputat dietal și avocat în Arad, e numit notar public regesc în Arad.

† **Lucreția Suciu.** O știre dureroasă și înfrântă primim din Oradea-mare. Distinsa noastră scriitoare, **Lucreția Rudow** nasc. **Suciu**, a decedat luni, la orele 12 din zi, după lungi și grele suferințe. A fost înmormântată astăzi, la orele trei după amiază.

Anunțul funebru, primit în momentul punerii foi noastre sub tipar, e următorul:

Petru Suciu, protopresbiter gr.-or. ca părinte dimpreună cu Ana Rudow, ca fiică adoptată, în numele lor și a numeșilor conșanșeni, cu înima frântă de durere anunță că **Lucreția Rudow** nasc. **Suciu**, după lungi dureri, în etate de 40 de ani, în 21 Februarie (5 Martie) la 12 ore a răposat în Domnul. Rămășițele pământești a fecitei se vor astra în 23 Februarie (7 Martie) la 3 ore după amiază din casa de sub nr. 237 A-Peeze-uteza, după ritul bisericești gr.-or. din loc. Oradea-mare, 22 Februarie (6 Martie) 1900. Memoria se-îi binecuvântată!

„**Tribuna Literară.**” „**România Jună.**” scrie următoarele: „**Tribuna** de azi a venit însoțită de un supliment literar. În sumarul acestui supliment se află, între altele, un articol foarte bine scris, al dlui **Ioan Scurtu** despre **Moștenirea națională la poezii nostri moderni.** Mai găsim și o poezie a dlui G. Coșbuc intitulată **Perde-vară.** În resumat primul număr al „**Tribunei Literare,**” cum se intitulează noul supliment, se prezintă în condițiuni foarte bune.”

Biserici jefuite. Cantorul Nicolae Zomonița din **Iliu-mureșană** ne scrie, că în 23 spre 24 Februarie niște reușăciori spargând fereastra bisericii au intrat în lăuntru cu gând de a fura bani; au profanat toate cele sfinte aflate în biserică și chiar și sfânta cuminecătură au versat-o, deschizând chivotul de pe pistol și căutând în el bani; au răsturnat potirul și au spart-o candelă, ear' ornatele bisericesti le-au împrăștiat pe jos. Bani însă n-au aflat.

Spargerile de biserici se pare că sunt la ordinele zilei prin ținuturile Iliei, căci — după-cum scrie cantorul — asemenea lucru profanator s'a întâmplat înainte cu circa două săptămâni în comuna vecină Băcia, unde reușăciorii necunoscuți introducându-se în biserică au scormonit totul ca să afle bani, dar n-au aflat decât două coroane.

Honved ucigaș. Caporalul de honvezi **Barna József**, din Panciova, știind că la 1-a lui vine cineva dela finanții din Trepaia, ca să încaseze salariile, s'a dus la gară și prezentându-se finanțului **Göröncseri Béla**, care sosise ca să ridice dela perceptor banii, l'a rugat, că după-ce va isprăvi cu perceptorul să-l cerceteze la magazine, ca să-î predea o scrisoare pentru o rudenie a sa din Trepaia. Finanțul s'a dus la magazine și acolo **Barna** l'a înșelat în lăuntru sub pretest că îi va arăta un fel de ajustare nouă. Acolo a descărcat asupra lui patru pușcături de revolver, dintre cari două au nimerit pe finanțul. Prima pușcătură împedecată de sfora chipului a cauzat numai o rană ușoară; în fugă l-au ajuns celelalte trei pușcături, dintre cari una l'a nimerit în spate și i-a trecut prin plămâni. Ucigașul a fost imediat prins și pus în carcerul militar, ear' finanțul a fost luat în îngrijire medicală.

Moartea cerșitorului. La birtul din Seliște (Bihor) a sosit Vineri seara un biet cerșitor și s'a rugat de birtăș să-l lase să doarmă în grajd. După-ce a vorbit puțin cu oamenii aflați în birt, s'a dus și s'a culcat. Dimineața niște călărași voind să lege caii în grajd au dat să scoale pe cerșitorul, dar acela era mort. Medicul a constatat apoplexie de inimă. Nimenea nu știe cine și de unde e nenorocitul.

ECONOMIE.

A cincia prelegere economică în Seliște.

Viul interes ce-l arată publicul de aici față de prelegerile economice e de admirat. După cele patru prelegeri ținute din pomărit de președintele „Reuniunii române de agricultură” dl **Dem. Comșa**, a urmat a cincia, cu subiect din stupărit, ținută de membrul comitetului acestei Reuniuni, dl **Romul Simu**.

Spațioasa „sală festivă” a școlii a fost și de astă-dată îndesuită de public. Din jur am observat pe d-nii învățători din Orlat, **Maior și Stoia**, pe dl notor din Găleş, **A. Acilencu**, pe inv. **Răchitan**, pe d-nul și d-na **Floaș** din **Tilișca** și un țeran fruntaș din **Sibiu**.

Dl **R. Simu**, meșter și d-sa întocmai ca dl **D. Comșa** în arta prelegerilor populare, mai ales în cele cu subiect din economie, își introduce instructiva prelegere cu constatarea faptului imbecilător, că comuna **Seliște** în urma progreselor făcute pe toate terenurile nu numai și-a câștigat un renume de primul rang, dar a devenit și un punct atractiv și de preț pentru lumea românească.

Ținta, la care se năzuiește a se ajunge prin seria prelegerilor economice e, ca comuna **Seliște** și în privința economiei raționale să ajungă o pildă vrednică de urmat de celelalte comune românești.

Vorbește apoi pe larg despre **folosul stupăritului**. Dovedește cu exemple că albinele sunt folositoare agriculturii și pomăritului; vorbește despre folosul și bunătatea mierii ca nutremânt și medicină chiar, despre **folosul moral-spiritual**, ce-l au cei-ce se ocupă cu stupăritul, fiind acesta cel mai puternic mijloc pentru întărirea și dezvoltarea simțului de ordine, hărnicie, curățenie, unire și pace.

Mai vorbește pe larg despre: cine s'ar pute ocupa cu stupăritul, despre albine și vieța lor și despre coșniță și stupină.

O oră și jumătate a fost ascultat dl **R. Simu**, cu cel mai viu interes, răsplătit fiind la fine cu puternice strigăte de „trăiască”.

Duminecă va prelege tot d-sa, anume despre: „coșnițe mobile, coșnițe mixte. Morburile și inimici albinelor. Recușite de stupărit. Lucrările de primăvară în stupină.”

La Abonament lunar

pentru
Martie st. vechiu
invită

Administrația ziarului „TRIBUNA”.

Tribuna Literară.

INFORMAȚIUNI.

„**Revista universitară**” pentru cursuri și conferințe de psihologie, estetică, pedagogie, istorie, istoria literaturilor, etc., redactată de un comitet de studenți, sub supravegherea profesorilor, a apărut cu data de 17 Februarie v. (nr. 4) cu următorul sumar: C. Rădulescu-Motru: Sistemul nervos ca baza nașterii sufletească, (cursul de psihologie experimentală) și Analiza sociologică a operei de artă, (cursul de estetică). — I. Crăciunescu: Condițiile fiziologice ale fenomenelor intelectuale, (cursuri de psihologie) și Educațiunea morală în învățământul secundar, (cursul de pedagogie). — Ovid Densușianu: George Sîncal, (cursul de istoria literaturii române). — G. Pop: Dialectul gotic, (cursul de istoria literaturii germane). — D. Evolveanu: Declinarea, (cursul de gramatică istorică a limbii latine). — Dări de seamă. — Seminarele noastre. — Societatea istorică a studenților în litere. — Informațiuni.

Abonament 11 lei pe an. Ori-ce comunicări cu revista se fac pe adresa P. V. Haneș, București, Calea Victoriei, 190.

Din public.)*

Dare de seamă și mulțumită publică.

Dela producțiunea teatrală și concertul edate de elevii școlii noastre grăd. din Ighiu, la 2/14 Februarie a. c. s'a încasat ca taxă dela următorii domni și doamne:

Ariton Popa, Hada Flore, câte 1 cor. 20 bani; Nicolau Hada, cantor, G. Cricăuan, George Ceteau, Ioan Rasan, învățător, câte 60 bani; Ales. Giurca și Medrea, mașiniști, Grigoriu Mezei, proprietar, câte 1 cor. 20 bani; Aurora Chisbach, 2 cor. 40 bani; Sev. Pop, învățător 60 bani; Andrei Crevean 1 cor. 20 bani; George Istrate 60 bani; David Ilie, Dobo Longin, câte 1 cor. 20 bani; Victor Pop, jurist 60 bani; Enea P. Bota, preot 1 cor. 20 bani; I. Maxim, preot 60 bani; Zaharie Picoș, 1 cor. 80 bani; Andrei Istrate, Sanfloră Florescu, Ioan Dumitru, câte 60 bani; Crăciun Dănilă, George Popa, câte 1 cor. 20 bani; Ioan Popa, Ioan Păcurar, Veronica Sava, Raveca Ceteau, câte 60 bani; I. Moise 1 cor. 20 bani; Lucreția Popa, Veronica Ucenic, câte 60 bani; Andronic Bucerzan, George Jăncău, câte 1 coronă 20 bani; Aurel Pop, învățător 2 cor. 40 bani; Ioan Dumitrescu, învățător pens., Heronim Briceag, câte 1 cor. 20 bani; Silviu Pauleti, învățător 2 cor. 40 bani; Ioan Luca 1 cor. 20 bani; Nic. Sgaia 1 cor. 80 bani; Elie Meșes 1 coronă 20 bani; Basiliu Dăian și Nicolae Ganga, 1 cor. 80 bani; Florian Gușat, 60 bani; Silviu Meșes 1 cor. 80 bani; Elie Dumitrescu, Anghel Dumitrescu, câte 1 cor. 20 bani; Petru Trif 1 cor. 80 bani; G. Totaian 1 cor. 20 bani; Traian Beldean 60 bani; Nicolae Florescu, Ioan Crișan, câte 1 cor. 20 bani; Elie Milăciu 1 cor. 80 bani; Petru Borza, Iosif Popa, câte 1 cor. 20 bani; Veronica Sava 60 bani; Teodor Biriș 1 cor. 80 bani; P. Popa, Vasile Bolea, Victor Pop, Petru Pop, câte 60 bani; Vasiliu Bucerzan, Stefan Anghel, câte 1 cor. 60 bani; Selymeczi Artur 60 bani; Medrea Radu 1 cor. 20 bani; Mendel Morias 1 cor. 80 bani; I.

*) Pentru cele publicate în rubrica aceasta redacțiunea nu e responsabilă.

Helelai, primar, Ioan Anghel, I. Chisbach, Ioan Dobo, câte 1 cor. 20 bani; Nicolau Dănilă 1 cor. 80 bani; Nicolau Cricăuan 1 cor. 20 bani; Marcu Radu, Alexandru Moldovan, Ioan Medrea, primar, Traian Dumitrescu, Traian Meșes, Pamfil Barbu, Ioan Stoicuța, învățător în Pian; Teodor Bogdan, învățător în Meșes, câte 60 bani. Suma taxelor de intrare 81 cor. 89 bani.

Ear' ca suprasolviri au încurs dela marinoșii domni: Ioan Rusan, învăț., Al. Giurca, câte 10 bani; Grigoriu Mezei, 80 bani; George Istrate, Victor Pop, jurist, câte 40 bani; Enea Pop Bota, 1 cor. 40 bani; Ioan Dumitrescu, învățător pensionat 80 bani; Heronim Briceag 40 bani; Silviu Pauleti, învățător 60 bani; Nicolau Sgaia 20 bani; Silviu Meșes 30 bani; George Totaian, învăț., 80 bani; Nicolau Florescu 20 bani; Vasile Bucerzan 40 bani; Stefan Anghel 40 bani; Selymeczi Artur 40 bani; Mendel Morias 1 cor. 20 bani; E. Helelai 20 bani; Ioan Medrea, primar 40 bani; I. Stoicuța 1 cor. 40 bani; Teodor Bogdan 40 bani. — suma suprasolvirilor 11 cor. 80 bani. La oaltă fac 93 cor. 60 bani, din cari subtrăgându-se spesele de (26 fl. 80 cr.) 53 cor. 60 bani, a rămas un venit curat de 40 cor. = (20 fl.), cari s'au predat în casa școlii.

Deci subscrisul în numele comitetului și a poporului din Ighiu îmi iau libertate a aduce călduroasă mulțumită publică marinoșilor domni și doamne, cari au binevoit a acurge cu obolul d-lor la salvarea cauzei noastre școlare, primească dela noi pe această cale sincera iubire, ca bunul Dumnezeu să-î țină la mulți ani fericirii.

Ighiu, din ședința comitetului școlar ținută la 6/18 Februarie 1900.

Stefan Anghel,
cassat.

Declarațiune.

În numărul 5 al „**Vulturului**”, foaie hazlie din Oradea, care apare când poate, se face o încercare de a mă batjocori, parodisându-mi-se numele într'un chip, cum cinstea „nu-mi permite” să-l reproduc înaintea cetitorilor acestei prețuite foi, căci menirea ei nu e dezvoltarea pornografiei care e elementul de viață al foi din Oradea.

Faptul, că se află un „redactor” ca **Ardelean**, care se învinuiește pe tipograf pentru cele-ce tipărește, cred că e fără păreche și caracterizează îndăjuns ușurința cu care se redactează la noi o foaie pretinsă umoristică.

În ce privește „**Veselia**”, care se tipărește la mine, va fi deajuns, dacă voi declara, că deja până acum are atâția abonați, că „**Vulturul**” nu a avut nici după 5 ani de existență. Cine nu crede poftescă la mine, atunci când îi fac expediția.

De altminterlea am scris aceste pentru publicul cel mare, ear' nu pentru redactorul pornograf, care moralicește de mult e compromis.

Am zis!...

Arad, 6 Martie 1900.

Ioan Florea,
proprietar de tipografie.

Răspuns

la declarația dlui Dr. Nicolae Comșa din Seliște apărută în numărul 36 al „**Tribunei**”.

„Gravitatea”, cu care d-ta ca președinte de comitet parochial îți oferi amestecul oficios intru apărarea unui pseudonim, fiind cu de-a-dinsul a solidariza întreagă corporațiunea învățătorescă cu dînsul, la ceea-ce știm că nu ești autorizat, — ne silește a te întreba:

1. Cuvincios e din partea d-tale să rischezi a declara în public, că afirmațiunea noastră despre „**Arghir**”, că a aruncat măr de ceartă în corporațiunea învățătorescă, — ar fi o simplă „insinuare și înțepinare dejositoare” — când chiar și d-ta însuși știi pozitiv, că între „**Arghir**” și unii membri ai numitei corporațiuni există cea mai pronunțată neînțelegere, pe care „**Arghir**” în neastîmpărul său mereu o nutrește până chiar și prin corespondențe de ziare?

Și dacă chiar nu vei vrea să știi, îți stăm la dispoziție cu casuri concrete și probe vii.

2. Ear' când în pasajul din urmă binevoești a enunța — *quasi ex presidio* — că Savu Frăcea și conșoții nu sînt nici chemați nici competenți a regula afaceri fie de orice natură, va să zică nu ne permiți nici chiar a sfătui pe „**Arghir**” să lucre la restituirea bunei înțelegeri în corporațiunea din care face parte, căci altceva noi nu am scris, — nu bagi de seamă că e prea mult într'un răsufu?

Oare trei preoți, trei învățători, doi notari, un amplot de bancă și un fruntaș proprietar nici atîta drept se nu aibă față de un „**Arghir**”, căt are „**Arghir**” față de dînsii?

Cum cadrează oare înălțimea la care te avênți față de noi, cu frumosele idei democratice-liberale, pe cari adese-ori le cuvîntezi!?

De astă-dată încheiem cu atîta.

Tilișca, în 2 Martie n. 1900.

Stefan Millea, Terenție Popoviciu, invățător.
Ioan Bratu, director școl.
Ioan Iosof, George Pop Păcurariu, invățător.
Ioan Iuga, proprietar de bancă.
Valeriu Millea, Savu Frăcea, notar.

Bibliografie.

Voci de presă asupra „Călimdarului Poporului”.

Presă noastră, ca totdeauna, nu are decât vorbe de laudă pentru „**Călimdarul Poporului**”. Eată câteva voci:

„Liga Română”.

„**Frumos și bine întocmit** acest călimdar se prezintă ca o adevărată carte ilustrată pentru popor.

O mulțime de articole, schițe, poezii, bibliografii, etc., precum și mai multe clișeuri bine reușite dau acestui călimdar o înfășurare foarte plăcută și nu putem decât să-l recomandăm tuturor Românilor”.

„Unirea”.

„E cel mai lătit și deodată și cel mai bine redactat călimdar din cele apărute până acum. Ca și în trecut nota naționalistă e, ceea-ce a dirijat pe redactorii lui. Tot ce a atins viața românească în decursul unui an, toate suferințele, toate bucuriile de cari au fost stăpîniți, toate le găsești aci înșirate ca și într'un lanț cu măiestrie alcătuit.

Ne împlinim o plăcută datorință dorind ca acest călimdar bun și ieftin să ajungă în mâinile tuturor oameșilor cu carte din orașe și sate. Teranii nostri ori de câte-ori îl vor deschide în decursul unui an, vor avé totdeauna prilej să învețe și să-și câștige nouă cunoștințe”.

„Patria”.

Intre puținele călimdare menite pentru a servi drept busolă poporului nostru în toate afacerile cari îl privesc mai aproape în decursul muncii sale, de peate am ocupat un loc principal dacă nu chiar primul loc „**Călimdarul Poporului**”.

Acest călimdar, care intră în al XV-lea an al existenței sale și care se estinde pe 155 pagini oct. mic, plus numeroase pagini cu inserate folositoare este adevărată podoabă a literaturii noastre calendaristice.

Edat sub egida dirigenței ziarelor „**Tribuna**” și „**Foaia Poporului**”, „**Călimdarul Poporului**” nici n'a putut fi alta decât un adevărat călimdar național, edat anume în bine înțelesul folos al poporului nostru.

Animăm din tot adînsul inteligența și poporul nostru, ca să-și procure acest călimdar folositor, care face toată onoarea editorilor sei. Atragem totodată și deosebită atențiune a ed torilor călimdarului nostru bucovinean. asupra acestui călimdar, demn de a fi imitat în toate privințele.

v.-t.-r.

A apărut:

Călimdarul „Minervei” din București pe anul 1900. E fără îndoială cel mai bogat și mai splendid călimdar românesc. Redactorii îl numesc „o mică enciclopedie”, dar e mai mult o mică expoziție artistică. Ilustrațiunile prevalează asupra articolelor, și ilustrațiunile sînt de o frumșetă cuceritoare și de o execuție impecabilă. Are chiar câteva aquarele în culori de o frumșetă neînchipuită. Întreagă cartea e de altfel o piesă de artă — tipografică lucrată cu lux abundanț. Prețul e 1 leu 50 bani, la noi 1 cor. 60 bani; în raport cu valoarea un preț destul de ieftin pentru o carte de salon.

Are și următoarele ilustrații dela noi: Metropolitul Ioan Mețianu, episcopul Nic. Popa, episcopul Dr. Radu, Coriolan Brediceanu, catedrala din Blaj, (în ziua sfințirii de episcop a S. Sale Dr Radu). Se poate comanda și la librăria noastră și credem, că elita noastră socială nu va mai rîvni acum după călimdare și albumuri străine, când are în limba sa publicațiuni de acest fel superioare prin cuprinsul, și prin forma lor.

Gesta Hungarorum, cronica notarului anonim al regelui Bela, tradusă din limba latină de **Mihail Beșan**, notar public regesc în Lugoj. Editura „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român”. Broșură de 100 pagini 8° mare, cuprinzînd pe lângă textul cronice, paralel în limba latină și română, încă și un bogat repertoriu despre literatura referitoare la **Anonymus notarius** și cronica lui, un faximil și o chartă a Ungariei vechi, compusă de dl M. Beșan după datele cronicei notarului anonim. Prețul unei broșuri e 3 coroane.

Tragedia Calvarului, de abbé **Henry Bolo**, tradusă în românește de membrii societății de lectură „**Inocențiu Micu Clain**” a teologilor din Blaj. Edit. societății tiparilor „**Tipografiei**”, societ. pe acțiuni în Sibiu. Prețul: 2 coroane, pentru România: 3 lei.

În această scriere se tratează, într-o concepțiune originală și într'un stil superb, **divina tragedie** a Mântuitorului. E o lectură, ce înalță fiecare suflet creștin, obicinuit a simți și gândi.

Traducerea evrednică de original; pare-că nici nu e traducere. Un limbaj verde românesc, în felul scripturilor sfinte, este caracteristica escelentei traduceri, care face onoarea tinerilor teologi dela Blaj. Unitatea stilului e așa de evidentă, încât ni-se pare că unul singur a făcut întreaga traducere.

Înfășoarea tehnică nu desminte reputațiunea bună a atelierului „**Tipografiei**” noastre. Ear' broșura în stil antic, franțuzesc, îi dă o formă originală și atrăgătoare. Învălișul e de hârtie pergament.

Rar se vede în piață de cărți românești o carte cu înfășoare așa de elegantă, demnă atrăgătoare.

Se poate procura și dela librăria noastră. Și credem, că nu numai preții, pentru cari are un preț deosebit, ci toți iubitorii de lectură bună și frumoasă, domni și dame, se vor grăbi a 'și-o procura.

„**Estras din tarifele de postă și telegraf valabile dela 1 Ianuarie 1900**”. Fiind tarifele anterioare în multe privințe esențial schimbate în urma înțroducerii valutei de coroane, estrasul acesta e de cel mai mare folos pentru librouri și privați. Se poate procura dela **librăria arhiepiscopale** în Sibiu și dela **administrația „Tribunei**” cu prețul de 20 bani.

Sosiți în Sibiu.

La 7 Martie n. 1900.

Hotel „**Împăratul Romanilor**”: Domokos, president de trib. din Turda; Petri, inspector din Bod; Furdul, protopop din Câmpeni; Coallner, decant din Valendorf; Rosenberg, Weiss, Rosenberg, din Viena, Barger, Vaszonyi, Löwinger, Kalmar, Körner, Steiner, Pohl, din Budapesta, comercianți.

„**Meltzer**”: Langhammer, inginer din Mercurea; d-na Covy, d-ra Ruth, din Căneni; Fabian, volajor din Seghedin; Giurca, preot din Totolu; Miroca, protopop din Medias.

Cursul pieței din Sibiu.

Din 7 Martie n. 1900.

Hârtie-monetă română	Cump.	18.90	vînd.	19.-
Lire turcești	"	"	"	"
Imperiali (15 R° aur)	"	"	"	"
Rublie rusești	"	2.48	"	2.56
Galbeni	"	11.30	"	11.40
Napoleon-d'ori	"	19.18	"	19.27
100 Marce germane	"	113.-	"	118.40
Livre sterling	"	24.10	"	24.20

Bursa de Budapesta.

Din 5 Martie n. 1900.

Renta de aur ung. 4%	98.50
" " 4%	98.50
" ung. val. cor. 6%	99.75
Imprumutul căilor ferate ung.	98.75
Bonuri rurale ung.	99.50
" croato-slavone	98.-
Obligațiunile desp. regalilor	98.75
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	141.50
Renta de hârtie austriacă	98.75
" de argint austriacă	99.40
" de aur austriacă	99.-
Losuri austriace din 1860	187.-
Acțiunile băncii austro-ungare	1770.-
" de credit ung.	751.60
" de credit austr.	656.50
Scrieri fondare ale institutului de credit și economiei „ Albina ”	102.-
Galbeni împăreștești	11.44
Napoleon-d'ori	19.27
Mărc 100 imp. germane	118.30
London 10 Livre sterlingi	242.55

Bursa de Viena.

Din 5 Martie n. 1900.

Renta de aur 4%	98.10
Renta ung. v. c. 4%	98.80
Imprumutul căilor ferate ung.	99.40
Bonuri rurale ung.	93.25
" croato-slavone	93.-
Renta de hârtie austriacă	99.20
" argint austriacă	99.20
" aur austriacă	99.40
Losuri austriace din 1860	186.28
Acțiunile băncii austro-ungare	126.75
" de credit ung.	186.-
" de credit austr.	234.70

Bursa de București.

Din 19 Februarie v.

5%, Renta perpetuă	4%	Fonc. rur.	75 1/2
5, " am. 1881	96 1/2	5, " urb. Buc.	87
5, " " 1892	96 1/2	5, " lași	83 1/2
5, " " 1893	96 1/2	Banca Națio.	2540
4, " " 1894	83 1/2	" Agricolă	3/8
5, " " 1889	85 1/2	" României	"
4, " " 90-94	86 1/2	de scont	281
4, " " 1896	86 1/2	Dac. Rom.	45 1/2
5, " " 1898	86 1/2	Natională	460
Convertite rurale.		Patria	"
5%, Obl. c. B. 1883	—	Constructi.	55
4 1/2, " " 1890	—	Bazali artificială	"
5, " " 1895	—	Tramv. nov	"
5%, Fonc. rut.	8 3/4	Baza centrală	106

Față tină și încântătoare

se poate căpăta exclusiv numai prin folosirea

Creimei de lapte Benzoe și a pudrei-lebedă

preparate de farmacistul Kriván și pretutindena folosite cu predilecție. Efectul e splendid și frapant! După folosire de câteva zile înfrumusețează și înviează fața și-i dă pielei teint alb. Depărtează tot felul de pete și chiar și boale de piele. Dă feței înfățișare tină și încântătoare. E complet nestrăicătoare, nu e unsuroasă și o recomand pe garanță. Prețul unui borcaneș de cremă de lapte-Benzoe 1 coroană. O cutie de pudră-lebedă nestrăicătoare și fără plumb, (albă, roză ori crem) costă 1 coroană. O bucată de săpun de lapte-Benzoe costă 70 bani (35 cr.)

Picături universale

contra durerii de dinți

ale lui Kriván fac să înceteze momentan ori-ce soi de durere de dinți.

O cutie împreună cu inviațiunile de întrebuințare costă 70 bani (35 cr.)

Atest: D-lui Ioan Kriván, farmacist în Világos! Esprim cele mai adânci mulțumiri pentru picăturile contra durerii de dinți preparate și inventate de d-ta. Acelea mi-au alinat durerea de dinți deja după prima folosire în timp de câteva minute. Recomand deci cu cea mai mare căldură aceste picături inventate de d-ta, tuturor cari sufer de durere de dinți. Világos, la 12 Ianuarie 1899. Cu deosebită stimă: Cornel Novák, pretor. În prezența noastră: Andor Aknay, Coloman Csegey.

Preparatele de mai sus sunt legal brevetate.

Se capătă în calitate proaspătă la preparatorul lor

Ioan Kriván, farmacist în Világos (comitatul Aradului).

La comanda în preț de 6 coroane expedarea și ambalajul se face franco.

Deposit principal în Budapesta la Iosif Török, str. Király nr. 12.

Se pot căpăta și în cele mai multe farmacii, droguerii și parfumerii.

Fabrică de casse.

Subscribul își iau voie a face atent p. t. publicul meu la

cassele sigure de foc și spargere,

cari se fac în fabrica mea. La mine se fac casse numai din material bun și tare. De aceea rog cu deosebire on. public, care caută casse, să binevoască a fi cu atențiune în lista prețurilor la greutatea și măsura indicată pentru-ca privindu-le numai pe din-afară se nu cufunde cu alte casse ce obvin în comerț, făcute din material slab și ușor.

În fabrica mea se pregătesc (la comandă, după măsură, cu prețuri ieftine) casse și tresort — e panterate din oțel absolut imposibile de a le găuri.

Pentru biserică și comune casse după înțelegere cu plătare în rate.

Lista prețurilor gratis și franco

Instalare de lumină Atycelen.

Gustav Moess,
fabrică de casse în Sibiu,
strada Poplăci-mare Nr. 8.

Nr. 202—1900.

[58] 3—3

Baia de peatră

care formează proprietatea comunei Aciliu, situată pe marginea drumului erarial Sacel—Apold, se va esarând pe calea licitațiunei publice pe un period de 3 ani, adică din 15 Martie 1900 până în 15 Martie 1903, în 11 Martie, la 11 ore a. m., în cancelaria comunală.

Condițiunile de licitațiune se pot vedea în cancelaria comunală înainte de ținerea licitațiunei cu 8 zile.

Aciliu, în 3 Martie 1900.

Primăria comunală.

Berghesan, Ioan Vulo.
notar.

Pomișori nobili.

îndeosebi meri frumoși și puternici, numai soiuri probate, în număr mai mare; rugi de trandafir cu butași înalți, soiuri nouă și frumoase, se capătă la școala de pomărit a lui

Iosif Drotleff,
în Sibiu (la viile Sibiului).

[58] 2—2

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A apărut:

„Gălindarul Poporului“

pe anul 1900.

Prețul 40 bani + 10 bani porto.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu.

Se află de vânzare:

HOMO SUM.

ROMAN

DE
GEORGE EBERS.

Prețul 2 cor. sau 2 lei 50 bani.

Comandă se pot face la

„Tipografia“,
soc. pe acțiuni în Sibiu.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Novitate!

Cadou

ocasional!

LIMBA FLORILOR.

— De amor și amicitie. —

Simbolica naturală a celor mai favorite flori, compusă după explicările orientalilor de

Un amoresat.

Acest volum, în format dragălaș (32°) imprimat pe hârtie velină, în două culori, negru și albastru, elegant compactat în lux, este

cadou potrivit

pentru tinerime, mai ales pentru fete.

În legătură de pânză colorată, tabla titlului imprimată cu aur.
Prețul unui exemplar 1 cor. = 1.50 lei.

Legea veterinară.

Ata primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască legea numită veterinară. Di Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare populară a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de țirurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe

despre

LEGEA VETERINARĂ

și
BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De

Tormay Béla.

(184 pag. mari.)

Cartea costă 60 fil. (cu porto postal 70 fil.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

un interesant

Roman?

Vi-se recomandă

„Castelul din Carpați“

Roman din vicața poporului românesc din Ardeal.

de

Jules Verne

Premiat de „Academia franceză“.

Traducere, — unica autorizată de editorul proprietar francez — făcută

de

Victor Onișor.

Acest volum apărut tocmai acum, are 255+XII. pagini, în octav mare, de o eleganță rară la cărțile românești, și este împodobit cu

26 ilustrațiuni

admirabile, executate după oșezuri din Paris.

Prețul:

Edițiunea populară: 1 cor. 60 fil. + 10 fil. porto postal.

Edițiunea de lux: 2 cor. 40 fil. + 20 fil. porto.

Edițiunea de lux compactat: 4 cor. + 20 fil. porto.

Cel mai potrivit cadou e un „Castel“.

A se adresa direct la

Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni,

Sibiu, strada Poplăci nr. 15.

Ilustrații românești!

Cărți postale

cu

ilustrații românești

„...toate n tot
Frumoase cât eu nici nu pot
Mai frumoase să-mi socot —
Cu mintea mea“

în

peste 20 variante,

care de care

mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată

la

„Tipografia“,

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăci nr. 16.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.